

Nr 429.

Av herr **Janson** i Frändesta, *angående utredning om inrättande av arbetskuratorsbefattningar.*

De hittills vidtagna åtgärderna för arbetsförmedling fylla icke de behov, som i sådant avseende föreligga ute på landsbygden. Därstädes inträffar det inte sällan, att en person, som slutat ett arbete, särskilt när nytt sådant beräknas kunna erhållas inom kortare tid, drar sig för att uppsöka arbetsförmedlingsorganet i närmaste samhälle och i stället går arbetslös, ehuru — utan hans vetskap — arbete finnes att tillgå inom socknen. Även ur arbetsgivarnas synpunkt är detta olägligt, ty de äga med nuvarande system ej tillräcklig kännedom om tillgången på arbetskraft i orten. Visserligen har man sökt att åstadkomma erforderlig kontakt mellan utbud och efterfrågan å arbetskraft i bygderna genom särskilda ombud för arbetsförmedlingen, men detta har icke visat sig vara till fyllest. Sannolikt förloras genom de nuvarande bristerna i denna del av arbetsförmedlingen ett mycket stort antal arbetstimmar för det svenska folkhushållet.

En annan invändning, som kan göras mot den nu gällande organisationen på området, är, att den arbetskraft, som från landsbygden söker sig in till arbetsförmedlingsorganen i städer och samhällen, alltför ofta via desamma ledes in på de industribetonade näringsgrenarna och därigenom undandrages landsbygden, ehuru, som bekant, därstädes och särskilt inom jordbruket behovet av arbetskraft är synnerligen stort.

Det gäller alltså att söka åstadkomma en form för arbetsförmedling inom begränsade områden på landsbygden med uppgift att i första hand tillse att såvitt möjligt en utjämning inom orten sker mellan tillgång och efterfrågan på arbetskraft. Inom varje område med 500 à 1 000 invånare borde finnas en arbetskurator, till vilken den, som förstär att han kommer att för kortare eller längre tid bli utan arbete, kunde vända sig för att erhålla råd och upplysning om nytt arbete inom området, och till kuratorn skulle också arbetsgivarna därstädes kunna hänvända sig vid behov av arbetskraft. Genom att ständigt hålla sig underrättad om arbetsmarknaden inom sitt begränsade område och genom den person- och lokalkännedom han besitter, skulle kuratorn kunna fylla en viktig uppgift att förekomma onödig arbetslöshet och en utflyttning från orten av arbetskraft som behöves därstädes. Med ett sådant system skulle man kunna åstadkomma sådan

smidighet i arbetsförmedlingen på landsbygden, som ur olika synpunkter är väl behöflig, men icke kan uppnås med nu gällande ordning.

Arbetskuratelet skulle icke vara en särskild för ändamålet inrättad befattning, sammankopplad med arbetslöshetsförsäkringen utan skulle innehavas av därför lämpade personer i bygderna såsom en bisyssla vid sidan av deras ordinarie arbete. På grund härav skulle den nu föreslagna anordningen icke behöva draga stora kostnader.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om utredning med förslag rörande tillsättande av arbetskuratorer framför allt på landsbygden; samt

att därvid här ovan anförda synpunkter måtte vinna beaktande.

Stockholm den 23 januari 1944.

Stig Janson
i Frändesta.